

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม กรุงเทพฯ

เมื่อเช้าวันที่ ๑๙ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๘

เจตียกหัวใจโลก

ก่อนจ้งหัน

วัดโศการามที่เป็นเจตียใหญ่อยู่เวลานี้ เราก็ได้พาพี่น้องทั้งหลายรวมกันศรัทธาบูชาพระคุณของครูบาอาจารย์ทั้งหลาย เจตียใหญ่วัดโศการามไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย ครูบาอาจารย์ทั้งหลายที่เป็นเพชรน้ำหนึ่งๆ จะเข้ามาอยู่ที่นั่น นี่ละเราก็ได้บันดาลบรรดาพี่น้องทั้งหลาย เอาช่วยกันหนุนเจตียหลังนี้ขึ้น แล้วหัวใจประชาชนก็จะเข้าสู่ที่นั่น ตักตวงเอาบุญเอากุศลออกมาๆ เป็นอุปนิสัยปัจจัย เพราะเจตียอันนี้เป็นเจตียที่สำคัญมาตั้งแต่ท่านพ่อลีมา

พอท่านล่วงลับไปแล้วก็เอาขึ้นมาใหม่ คราวนี้ยังเพิ่มครูบาอาจารย์องค์สำคัญๆ เข้านั้นหมด เราจึงได้คอยกำกับดูแลอยู่ตลอดมา ด้วยความเทิดทูนครูบาอาจารย์ เจตียหลังนี้กำลัง มันเท่าไรล้าหน้าเจตียหลังนี้ แต่ยังไงเราก็ได้พยายามเติมกำลัง ถึงไหนถึงกันบอกกันเลย เอาเลยมีเท่าไรทุกตะเช่ญใจเรา แต่น้ำใจไม่เป็นทุกตะเช่ ถึงเงินทองข้าวของนี่จะเป็นทุกตะหาได้มากได้น้อยตามกำลังก็ตาม แต่น้ำใจของเรามีหนุนเข้าไปนั้น เพื่อให้กุศลบุตรสุดท้ายภายหลังได้กราบไหว้บูชาเป็นขวัญตาขวัญใจต่อไป แล้วมีหลักมีเกณฑ์

อย่างพระธาตุพนมท่านก็ทำไว้เป็นหลักเกณฑ์ นั่นก็คือองค์ศาสดา อันนี้สาวกทั้งหลายวางั้นเลย เจตียนี้เจตียของสาวก นับแต่องค์ศาสดาลงมา พระบรมธาตุก็จะเข้านั้นแล้วบรรดาพระสาวกทั้งหลายซึ่งเป็นเพชรน้ำหนึ่งๆ ให้เห็นสดๆ ร้อนๆ ในสมัยปัจจุบันนี้ก็เข้าที่นั่น เพราะฉะนั้นเราจึงต้องเอาใจใส่จริงๆ ด้วยความเทิดทูน เวลานี้ก็จวน ไปดูเมื่ออาทิตย์นี้หรือโงะไปดู เข้าไปดูข้างใน ไปผิตทาง เราก็เชื่อซำๆ ไป ที่ไหนก็ไม่มีทางเข้าๆ พอถึงทางเข้าได้มันเข้ามันขึ้นหนุน เลยไม่ขึ้น กลับมา เอาวาระต่อไปในวันงานนั้นละ วันนั้นจะเข้าดูให้ละเอียดลออทุกอย่าง

ทำอะไรด้วยความเอาใจใส่จริงๆ นะ เราเคารพครูบาอาจารย์มากทีเดียว ครูบาอาจารย์องค์นั้นๆ เลิศๆๆ ทั้งนั้นเข้าไปอยู่ที่นั่น (เจตียที่แรก ๕๐ ล้าน และขยายเพิ่มเติมอีก ๓๐ ล้าน เป็น ๘๐ ล้านครบ) เท่าไรก็ตามเถอะ เงิน ๘๐ ล้านนี่น้ำใจใหญ่กว่าเงิน เงิน ๘๐ ล้านนี่ละจะหนุนจิตใจของประชาชนชาวพุทธทั้งหลาย ไม่มีสิ้นสุด ถ้าหากพูดแบบโลกก็เรียกว่าเก็บดอกตลอด มาตักตวงเอาผลประโยชน์ไปเรื่อยด้วยการกราบไหว้บูชา นับแต่บริจาคให้เป็นรากเป็นฐานเป็นเจตียขึ้นมา จากนั้นก็กราบไหว้บูชา

เจดีย์หลังนี้พูดให้ชัดเจนเสียเลยว่า ใจกลางก็คือเราเป็นผู้ควบคุมอยู่ลึก ๆ นะ คอยแนะนำบอก เรื่องเจดีย์ใหญ่ที่วัดอโศการาม เพราะเราเห็นเหตุเห็นผลมาละเอียดลออ มีแต่เพชรน้ำหนึ่ง ๆ ๆ ที่จะเข้า ตั้งแต่ศาสนาคือพระบรมธาตุลงมา จากนั้นก็สาวก แล้วสาวกปัจจุบันให้เห็นต่อหน้าต่อตานี้ด้วย เป็นเพชรน้ำหนึ่ง ๆ ที่ไหลเข้ามาให้เป็นหัวใจของประชาชนได้กราบไหว้บูชา และตักตวงเอาคุณงามความดีขึ้นสู่สุดติโลกสวรรค์นิพพาน ไม่สงสัย อันนี้จะยกหัวใจโลก

เงินในกระเป๋าของเราก็ยกใส่ถุงของเราบ้าง ยกใส่นั้นใส่นี้ พอยกใส่นี้นี้เป็นเรื่องราวใหญ่โตมากนะ ยกใส่นี้นี้ยกนี่ปุ๊บเลย นี่ละเราจึงสนใจมาก เพราะเห็นหลักเกณฑ์มาโดยลำดับ มีหลักมีฐานเจดีย์หลังนี้นะ มีตั้งแต่เพชรน้ำหนึ่ง ๆ เข้ามา มีองค์ศาสนาคือพระบรมธาตุอยู่จุดศูนย์กลาง และสาวกปัจจุบันนี้ละมาก เวลานี้จะเข้าสาวกสมัยปัจจุบัน คือเพชรน้ำหนึ่งเหมือนสาวกในครั้งพุทธกาล ไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน นี่ละจะเข้านี้ จึงต้องได้อุตสาหะพยายามมีมากมีน้อยเอาหัวใจสำคัญมากนะ ยกใจให้ได้ ที่นี้จะให้พร

หลังจันทัน

เราเป็นหนุ่มขึ้นมาแล้วจึงเริ่มมีนาฬิกาบ้าง เห็นพวกครูเขาแขวนนาฬิกา นั่นเริ่มมาจากนั้น แล้วตอนออกปฏิบัติพระครูบาอาจารย์ทั้งหลายไม่เคยมีนาฬิกาเลย ไม่มีเลย เริ่มมีนาฬิกาขึ้นมา สำหรับเราเองก็มาได้นาฬิกาปี ๒๔๙๓ ได้ตอนดูเหมือนจะเผาศพหลวงปู่่มั่นละมั้ง เขามาถวายได้เรือนหนึ่ง เผาศพแล้วก็มีนาฬิกา ไปที่ไหนก็มีนาฬิกาเรื่อย จึงได้รู้เวล่ำเวลา เราก็เริ่มมีนาฬิกาติดมือปี ๒๔๙๓ ดูเหมือนต้นปีเลยละ จากนั้นมาก็เรื่อย ๆ จนกระทั่งบัดนี้ ไปที่ไหนถ้าเดินเช่า ๆ ซ้ำ ๆ แล้วเตะนาฬิกา นาฬิกาเคลื่อนไหวเวลานี้นะ จากนั้นมาเลยเคลื่อนไหวนาฬิกา ทุกวันนี้เต็มไปหมด

สมัยเราเป็นนักเรียนไม่มีเลย ครูก็ไม่มีใครก็ไม่มีนาฬิกา พอโตขึ้นมาเริ่มแตกหนุ่มขึ้นมาเห็นครูเขาแขวนนาฬิกา จากนั้นก็ค่อยเรื่อยมา สำหรับในวงพระเรานี้ไม่มี ไม่มีองค์ไหนมีนาฬิกาเลย แม้แต่ครูบาอาจารย์ก็ไม่มี ก็มาเริ่มมีเอาระยะนี้แหละ อย่างที่ว่าประมาณ ๒๔๙๓ นาฬิกาเริ่มมีบ้างพระนะ เราก็เริ่มมีกับเขา ตั้งแต่นั้นมาก็เรื่อยเลย ไม่ได้เอานาฬิกาพกนาฬิกาคือไม่สนใจมันเลย ก็มันไม่มีเอาอะไรมาสนใจจะ เราดูแต่มีดกับแจ้กับทำนองเอง เอามีดกับแจ้ว่าเลย เป็นนาฬิกาเลยเชียว

นาฬิกาเวลามันตมคนก็ไม่ใช้ของเล่นเหมือนกัน เราจะพูดให้ฟัง เรื่องผู้ใหญ่จอม นี่เคยพูดแล้วไม่ใช่หรอ นี่ก็เกี่ยวโยงกับนาฬิกาเหมือนกัน ผู้ใหญ่จอมนี่อยู่บ้านห้วยทราย เวลาแกลงตัวนี้ข้าหลวงสู้ไม่ได้ แต่งตัวสวยงามมาก ที่นี้ก็ไปหาเพื่อนของแกเป็นปลัดอำเภอ เรายังไม่ลืมนะ แกไปคุยกับเพื่อนแกปลัดอำเภอ ปลัดอำเภอจุมกบี่พูดแบบ

จุมูกี้ พูดไม่ชัดเจน ไปก็คุยกัน “ผู้ใหญ่มานี้เวลามันแต่งตัวนี้ข้าหลวงสู้ไม่ได้ แต่เวลาเขียนหนังสือนี้เหมือนไก่เขี่ย” นี่ละที่มาด้นกับเรา คนนี้ละแกมีนาฬิกา แกก็ดูนาฬิกา แกทำงานอยู่บ้านเขาเรียกบ้านนาปุ้มน่าปิม ไกลนะอยู่ติดภูเขา เสือไม่อด แถวนั้นเป็นดงเสือทั้งนั้น

แกบอกว่าแกจกตอก แล้วคำเข้ามาเรื่อย ๆ ดูนาฬิกาก็ยังวันอยู่ก็จกตอกเรื่อยไป ผู้ใหญ่มเข้าใจไหมละ เรื่องขบขันให้ได้เอามาเล่า พอคำเข้า ๆ มองดูอากาศก็คำเข้า ๆ แกก็ดูนาฬิกาอยู่แกก็จกตอกไปเรื่อย จนกระทั่งมันจะมีด อ้าวนี่มันจะมีดแล้วดูนาฬิกา ตาย! นาฬิกามันตายแล้ว ทั้งตอกแล้ววิ่งเลย แกบอกแกวิ่งนะ แกไม่ได้บอกว่าแกเดิน เพราะแกวนั้นมีเสือทั้งนั้นนี่นะ มันกำลังจะมีดแล้ว จากนั้นมาถึงบ้านห้วยทราย ก็ไกลวิ่งตั้งแต่นั้นถึงห้วยทราย แกทำอะไรมีแปลก ๆ อยู่นะ ขบขันอยู่

ดูแต่นาฬิกาเพลิน ดูอากาศมืดเข้า ๆ ดูนาฬิกาก็ยังวันอยู่ก็เรื่อย เพลิน พอมาดูนาฬิกาทีหลังเห็นมันมีดผิดหูผิดตา มาดูที่ไหนมันตายตั้งแต่เมื่อไร วิ่งเลยแกบอก เพราะแกวนั้นเสือชุม ที่ไหนมันไม่อดไม่อยากเรื่องเสือนะ พวกสัตว์พวกเสือพวกเนื้อเต็มไปหมด เพราะไม่มีใครทำลาย การซื้อการขายไม่มี สัตว์เหล่านี้ก็ไม่ตาย คือเขาหามาขึ้นหามากิน เฉพาะบ้านเรือนของเขาไม่ได้มากนะหามาขายละซี ได้เท่าไรมาขาย ๆ สุดท้ายพวกสัตว์ในป่าพวกเนื้อพวกอะไรหมดไป ๆ ป่าก็ถูกทำลายหมดเลย เลยไม่มี

แต่ก็ยังดีสมัยเราเที่ยวกรรมฐานอยู่นั้นมีป่าสมบูรณ์แบบ จนเรามาส่งวัดป่าบ้านตาดได้ตั้ง ๑๐ กว่าปี ป่าเหล่านี้ก็เริ่มถูกทำลายแถมรอบ ๆ วัด เข้าไปจนกระทั่งตั้งเป็นอำเภอหนองแสง ทำลายหมดเลยป่า แต่ก่อนวัดเราเป็นดงสัตว์ดงเนื้อนะ พวกกวางพวกหมูเต็มอยู่รอบ ๆ วัด เพราะที่วัดเราสร้างก็สร้างอยู่ในป่า ป่านี้ก็ติดกับป่าใหญ่ ตอนเช้าฟังเสียงชะนีมันร้องโหยหวนอะไรอยู่ข้างบน เรานั่งอยู่ที่เราสร้างวัดใหม่ พวกลิงค้างบางชะนีเต็มไปหมด เดี่ยวนี้หมด

พอเราตั้งเขตวัดแล้ว จากเขตวัดไปเขาก็ทำลายป่า ที่นี้พวกสัตว์เหล่านี้ก็ออกไปก็ตายหมด เหลือกระรอกดูเหมือนสองสามตัว ไก่ป่ามีสองพวกเท่านั้น นอกนั้นมันเป็นป่าเขาทำลายป่าสัตว์ตายหมดเลย ก็เหลือสัตว์อยู่ในวัดเพียงเท่านั้น ที่สัตว์อยู่ในวัดนี้ก็คือเขามีอยู่ดั้งเดิมนะ พวกไก่ป่า ไก่ป่าเป็นไก่ป่าล่วน ๆ ครั้นต่อมา ๆ นี่มันก็แพร่พันธุ์มากเข้า ๆ อยู่กับคน คนไม่ทำไมเขาก็เชื่อง ๆ สุดท้ายเลยเป็นไก่บ้านไป ไม่รู้จักกลัวคน เลยจากไก่บ้านก็เลยเป็นไก่บ้านไปหมดเลย แล้วไก่บ้านก็ไม่เพียงไก่บ้านนะ คนก็เป็นบ้าด้วยกัน พระเป็นบ้าด้วยกัน ไก่บ้านไก่บ้าน พระบ้านพระบ้าไปเลย เข้าใจไหม

ในบริเวณนั้นเสือมา ที่บริเวณวัดที่เราอยู่นะ จนจำมันได้ว่าแกวนั้นมีเสืออยู่สามตัว ขนาดรอยมันต่างกัน มันเดินผ่านมาวัด กลางคืนมันมา เขาไม่ได้มาทำไมเราแหละ เขาก็มา

ตามภาษาของเขาที่เป็นสถานที่เขาเคยท่องเที่ยวอยู่แล้ว เขามา ตื่นเข้ามาเราปิดกวาดอะไร วัไฉนเห็นรอยเขาเดินผ่านไปใกกลางวัด มีเสื่อสามตัวขนาดเท้าของมันต่างกัน ตัวใหญ่ตัวเล็ก ตัวเล็กลงมา เตียนนี้หมดแหละ ที่ว่าเหล่านี้หมด ไม่มีอะไรเหลือเลย

ป่าสำหรับพระที่จะเที่ยวกรรมฐานนี้ต้องไปหาจุดสำคัญๆ เช่นภูเขานี้ก็ไปภูเขาที่เป็นทำเลจริง ๆ ถ้าทั่วๆ ไปไม่มี ทุกวันนี้ไม่มี ไปที่ไหนมีแต่ไร่แต่นาแต่ไร่แต่สวน ถูกเขาถากถางเตียนโล่งไปหมด เช่นอย่างภูสั้งโฆ ผาแดง แล้วก็ภูวักกว้าง เที่ยวกรรมฐานได้หมด มันมีเป็นที่ๆ ไม่ได้มีอยู่ทั่วไปเหมือนแต่ก่อนนะเที่ยวกรรมฐาน เวลานี้ภูวักดูเหมือนมีข้างประมาณสัก ๙ ตัว ๑๐ ตัว เขาสงวนมากนะ ใครไปแตะไม่ได้เลย พวกอารักขาเขา เพราะมีข้างเหลืออยู่เท่านั้น ดงใหญ่ทั้งใหญ่ข้างเป็นพันๆ ตายหมด ก็ยังเหลืออยู่เท่านั้น ที่นี้เขาเลยสงวนใครไปแตะไม่ได้ เอาโทษกันอย่างหนักเลย

ด้วยเหตุนี้เองข้างจึงเหลืออยู่แถวภูวัก ๙ ตัว ๑๐ ตัว เขาว่า ๙ เชือก ๑๐ เชือก เราไม่เรียกหัวมันแหละไอ้เชือกๆ แหกๆ มีตัวเราก็เรียกตัว แม้แต่เด็กก็ยังเรียกตัวได้ มีเท่านั้นละเตียนนี้ข้างไม่มีเหลือแล้ว หมด ในการบำเพ็ญกรรมฐานมีแต่ที่หย่อมๆ แต่หย่อมใหญ่ นะ เช่นภูเขาลูกไหนนั้นเป็นทำเลบำเพ็ญกรรมฐานทั้งนั้นละ เช่นภูวักนี้ก็กว้าง ทางจากนี้ไปถึงสี่ห้าร้อยเส้นถึงนูน กว้างบริเวณนั้น ท่านบำเพ็ญกรรมฐาน มีหมู่บ้านอยู่เป็นหย่อมๆ ท่านบิณฑบาตอยู่ตามนั้น นี่หมายถึงภูวัก แล้วภูสั้งโฆ ผาแดงนี้ก็ทะลุไปเลย มีป่าทั่วๆ ไป ภาวนาได้ทั้งนั้นละ

ถ้าภาวนาต้องไปหาที่เช่นนั้น แล้วก็เข้าไปทางบ้านนาหมีหรือนาญง อันนั้นก็ภาวนาได้ทั่วไป เพราะภูเขามากต่อมาก ท่านภาวนาอย่างนั้นสะดวกสบาย เวลานี้สัตว์ที่พอเหลืออยู่บ้างก็อาศัยวัดนะ ในวัดหนึ่งๆ มีสัตว์เยอะนะ เช่นอย่างวัดนาคำน้อย นี้โถ่ หมูป่า ตัวใหญ่เท่าควาย พวกแก้งก็มีบ้าง แต่หมูป่ามีมาก พวกลิงค่างมาก เฉพาะอย่างยิ่งปลามากที่สุดที่วัดนาคำน้อย มันเป็นบึงใหญ่อยู่ในย่านกลางของวัด บึงใหญ่เป็นบึงหินด้วยนะ ดูเหมือนสามบึงใหญ่ๆ นี้ละปลาเต็ม

เวลาน้ำมาเขาเรียกน้ำลาง แม่น้ำลางก็ไหลผ่าน ปลาอยู่ที่นี้ออกเที่ยว เวลาฟ้าฝนลงใหม่ออกเที่ยว เวลาฟ้าฝนหยุดเขาเข้ามา เข้ามาตัวไหนตายก็ตายไป ตัวไม่ตายเขาก็เข้ามา เพราะฉะนั้นวัดนาคำน้อยจึงเป็นที่เพาะสัตว์ได้มากที่สุดทีเดียว พวกหมูก็มาก ลิงก็มาก ไก่ป่าอะไรมาก ปลาน้ำมากที่สุดเลย แลวนั้นเรียกว่าอาศัยอันนี้โดยหลักธรรมชาติ พอฝนตกบ้าง พวกปลาอยู่ในนี้หลังไหลออกเที่ยว นี้ละเขาจับกินละซิ ตัวที่เศษเหลือจากตายเข้ามา พอจวนฝนจะหยุดแล้วหลังไหลเข้ามาเต็มอยู่นั้นเลย

นกเป็ดน้ำนี้ ถ้าหน้าแล้งอย่างนี้มีไม่ต่ำกว่าสองร้อยตัวอย่างน้อย ถ้าเป็นหน้าหนาวเป็นพันมันมาอยู่ที่นั้น พวกที่อยู่เป็นพื้นฐานเลยก็มี พวกนกเป็ดที่เขาจับครอบครัวอยู่ในนั้น

มีลูกมีเต้าเขาจะไม่กลับ อยู่ไซบีเรียดูว่านั่นนะ พอหน้าฝนนกเปิดมาจากไซบีเรียมากองกัน
 อยู่นั่น พอหน้าหนาวหมดไปแล้วหน้าหนาวเขามา พอหน้าหนาวหมดไปแล้วพวกนี้
 หลั่งไหลกลับบ้านเขา แต่พวกที่อยู่ดั้งเดิมไม่ยอมไป นี่จะเป็นพื้นฐาน นกเปิดน้ำอยู่อย่าง
 น้อยไม่ต่ำกว่าสองร้อยเป็นประจำ

นี่ก็อาศัยพระนั่นเอง พวกสัตว์อยู่ที่ไหน ถ้ามีวัดอยู่ที่ไหนสัตว์มีเยอะๆ ให้อภัยกัน
 ในตัวนั้นแหละ สัตว์ก็เลยรู้ ยิ่งพวกนกเปิดนี่นะเขาบินขึ้นมาบนฟ้าก็ตาม เขามองเห็น
 ผ้าเหลืองเขารู้ทันทีนะ พวกนี้เคยอาศัยพระมาเป็นประจำ พอมองเห็นผ้าเหลืองเขาจะร้อน
 ลงเลย ร้อนลงกระทั่งเข้าถึงวัด ลงวัดเลยก็มี บางทีสระเล็กๆ เขาก็ลง เขาไปดูทำเลเล่นของ
 เขา แม้แต่วัดป่าบ้านตาดเห็นไหมสระเล็กๆ อยู่ในครีว เขาลงมาเล่นเรื่อยๆ ลงมาไม่มาก
 ละทีละสองสามตัว มาดูลาดเลาเล่นแล้วก็ไป ถ้าหากว่าพออยู่ได้เขาจะอยู่ ความหมายว่า
 อย่างนั้น เพราะพวกนี้กับพระสนิทกันมาก มองเห็นผ้าเหลืองรู้ทันทีพวกนกเปิดนะ
 ผ้าเหลืองเห็นที่ไหนลงเลย ร้อนลง

เขาถือว่าเป็นที่พึ่งของเขา เพราะเขาเคยอยู่กับวัดมานานแล้ว พระกับสัตว์จึงอยู่
 ด้วยกันด้วยความสนิทใจ ไม่ว่าจะเป็สัตว์ประเภทใด พระกรรมฐานอยู่ที่ไหนเขาจะไป
 รวมอยู่ที่นั่น มาเองนะ ตัวนั้นมาตัวนี้มาเต็มวัด ที่นั่นพวกนายพรานเขาไม่มาทำลาย เพราะ
 เห็นเป็นที่เคารพบูชา เขาไม่กล้ามาแตะ พวกสัตว์นี่ก็อยู่สบาย ถ้าพระมีสำนักอยู่นั้นแล้วก็
 ยิ่งมากๆ ถ้าพระไปอยู่ชั่วคราว พอพระเลิกไปนี่เขาริบหนีหมดเลยนะ เป็นอย่างนั้นเขา
 อาศัยพระ พระกรรมฐานกับสัตว์เหล่านี้เรียกว่าสนิทกันมากที่สุดทีเดียว ดังที่ไปเมื่อวานนี้

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz